

Ponadto sąd naruszył zasadę badania z urzędu poprzez oparcie się przy wyjaśnieniu stanu faktycznego jedynie na twierdzeniach stron. W szczególności Sąd nie zajmował się pytaniem, czy helikopter marki Robinson R66 mógł być pilotowany bezpiecznie.

Wyrok Sądu należy uchylić również z tego względu, że narusza prawo materialne Unii poprzez błędne zastosowanie do niniejszej sprawy zasad oceny „złożonych kwestii gospodarczych”. Orzecznictwo wydane w tym zakresie (między innymi wyrok z dnia 17 września 2007 r., T-201/04 ⁽¹⁾, Microsoft/Komisja, pkt 87 i nast.) nie ma zastosowania do niniejszej sprawy. W rozpatrywanym przypadku nie chodzi ani o zasady konkurencji, ani o decyzje Komisji. Nie chodzi tu nawet o „złożoną kwestię techniczną”, gdyż ani druga strona postępowania, ani izba odwoławcza nie zajmowały się tego rodzaju kwestiami.

Sąd uznał wreszcie, że odpowiedzialność odszkodowawcza nie zachodzi, gdy nie są spełnione wszystkie przesłanki obowiązku naprawienia szkody określonego w art. 340 TFUE. Błędy Sądu związane ze skargą o stwierdzenie nieważności przekładają się w związku z tym na oddalenie żądania odszkodowawczego. Ponieważ Sąd powinien był stwierdzić nieważność zarówno pierwotnej decyzji, jak również decyzji izby odwoławczej, powinien był on również uwzględnić żądanie odszkodowawcze.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, Dz.U. L 79, s. 1.

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2007:289.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 lutego 2015 r. – OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Sprawa C-72/15)

(2015/C 155/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OJSC Rosneft Oil Company

Druga strona postępowania: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Pytania prejudycjalne

Przedłożone pytania dotyczą decyzji Rady 2014/512/WPZiB ⁽¹⁾, zmienionej decyzją Rady 2014/659/WPZiB ⁽²⁾ oraz decyzją Rady 2014/872/WPZiB ⁽³⁾ (zwanymi dalej łącznie „decyzją”), i rozporządzenia (UE) nr 833/2014 ⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 960/2014 ⁽⁵⁾ oraz rozporządzeniem (UE) nr 1290/2014 ⁽⁶⁾ (zwanymi dalej łącznie „rozporządzeniem UE”). Pytania są następujące:

- 1) Czy przy uwzględnieniu w szczególności art. 19 ust. 1 TUE, art. 24 TUE, art. 40 TUE, art. 47 [Karty podstawowych praw Unii Europejskiej] i art. 275 akapit drugi TFUE Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE w sprawie ważności art. 1 ust. 2 lit. b)–d), art. 1 ust. 3, art. 4, 4a i 7 oraz załącznika III do decyzji?

- 2) a) Czy jeden lub więcej z następujących przepisów (zwanymi dalej „mającymi znaczenie środkami”) rozporządzenia UE oraz – w zakresie, w jakim Trybunał jest właściwy – decyzji, jest nieważny:
- i) artykuły 4 i 4a decyzji;
 - ii) artykuły 3, 3a, art. 4 ust. 3 i 4 oraz załącznik II do rozporządzenia UE; (zwane dalej łącznie „przepisami dotyczącymi sektora naftowego”);
 - iii) artykuł 1 ust. 2 lit. b)–d), art. 1 ust. 3 oraz załącznik III do decyzji;
 - iv) artykuł 5 ust. 2 lit. b)–d), art. 5 ust. 3 oraz załącznik VI do rozporządzenia UE; (zwane dalej łącznie „przepisami dotyczącymi papierów wartościowych i pożyczek”);
 - v) artykuł 7 decyzji; oraz
 - vi) artykuł 11 rozporządzenia UE.
- 2) b) Czy w zakresie, w jakim mające znaczenie środki są ważne, sprzeczne z zasadą pewności prawa i zasadą nulla poena sine lege certa jest nakładanie przez państwo członkowskie sankcji karnych na podstawie art. 8 rozporządzenia UE, zanim zakres danego przestępstwa został w wystarczającym stopniu wyjaśniony przez Trybunał Sprawiedliwości?
- 3) W zakresie, w jakim mające znaczenie zakazy lub ograniczenia, o których mowa w pytaniu 2a), są ważne:
- a) Czy termin „pomoc finansowa” użyty w art. 4 ust. 3 rozporządzenia UE obejmuje przetwarzanie płatności przez bank lub inną instytucję finansową?
 - b) Czy art. 5 rozporządzenia UE zakazuje emisji lub innych transakcji, których przedmiotem są globalne kwity depozytowe („GDR-y”) wydane w dniu 12 września 2014 r. lub po tym dniu na podstawie umowy depozytowej z jednym z podmiotów wymienionych w załączniku VI w odniesieniu do akcji w jednym z tych podmiotów, jeśli akcje takie zostały wyemitowane przed dniem 12 września 2014 r.?
 - c) Jeśli Trybunał uzna, że istnieje brak jasności, który może zostać odpowiednio usunięty przez Trybunał poprzez udzielenie dalszych wskazówek, jaka jest prawidłowa wykładnia terminów „łupki” i „wody o głębokości przekraczającej 150 metrów” użytych w art. 4 decyzji oraz art. 3 i 3a rozporządzenia UE? W szczególności, jeśli TSUE uzna to za konieczne i stosowne, czy może on dokonać geologicznej wykładni terminu „łupki”, która powinna być stosowana przy wdrażaniu rozporządzenia, oraz wyjaśnić, czy pomiaru „wód o głębokości przekraczającej 150 metrów” należy dokonywać od miejsca wiercenia czy od innego miejsca?

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229, s. 13).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 271, s. 54).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/872/WPZiB z dnia 4 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie oraz decyzję 2014/659/WPZiB zmieniającą decyzję 2014/512/WPZiB (Dz.U. L 349, s. 58).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 271, s. 3).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1290/2014 z dnia 4 grudnia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 960/2014 zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 (Dz.U. L 349, s. 20).